

عنوان مقاله:

رابطه ساختاری بهزیستی مدرسه، خودتنظیمی انگیزشی با درگیری تحصیلی دانش-آموزان

محل انتشار:

سیزدهمین همایش ملی علمی پژوهشی روانشناسی و علوم تربیتی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فاطمه سلاطی - کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

جواد کاوسیان - استادیار روان شناسی تربیتی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در پژوهش حاضر رابطه ساختاری بهزیستی مدرسه (شرایط مدرسه، خودشکوفایی، روابط اجتماعی و وضعیت سلامت) و خودتنظیمی انگیزشی(انگیزش درونی تحصیلی، انگیزش بیرونی تحصیلی و بی انگیزگی تحصیلی) با درگیری تحصیلی دانش آموزان بررسی شد. از طریق نمونه گیری خوشه ای در سه مرحله ۳۹۳ دانش آموز (۲۴۲ دختر و ۱۵۱ پسر) از دبیرستانهای سطح کرج انتخاب شدند. ابزار پژوهش شامل مقیاس بهزیستی مدرسه(کونو،آلان، لیتونن و ریمپلا، ۲۰۰۲)، مقیاس انگیزش تحصیلی(والرند، ۱۹۸۹) و پرسشنامه درگیری تحصیلی(ریو و تسنگ، ۲۰۱۱) میباشد. ارزیابی الگوی پیشنهادی از طریق الگویابی معادلات ساختاری و با استفاده از نرم افزار آموس ویراست ۲۴ انجام گرفت. روابط واسطه ای در الگوی پیشنهادی با استفاده از روش بوت استرپ آزموده شدند. یافته ها نشان دادندکه الگوی پیشنهادی از برازش خوبی با داده ها برخوردار است. نتایج نشان دادند که خودشکوفایی و روابط اجتماعی بر درگیری تحصیلی اثر مستقیم مثبت و معنادار و شرایط مدرسه بر درگیری تحصیلی اثر مستقیم منفی و معنادار دارند. اما وضعیت سلامت بر درگیری تحصیلی اثر مستقیم معنادار ندارد. نتایج مربوط به روابط غیر مستقیم نیز نشان دادند، ابعاد بهزیستی مدرسه با درگیری تحصیلی از طریق انگیزش بیرونی تحصیلی اثر غیر مستقیم معناداری ندارد. و در آخر اینکه زیرمقیاسهای بهزیستی مدرسه از طریق متغیرهای واسطه ای(انگیزش درونی و بی انگیزگی تحصیلی) بر درگیری تحصیلی اثر غیر مستقیم معناداری دارند. بر این اساس میتوان نتیجه گیری کرد که خودتنظیمی انگیزشی نقش واسطه ای بین متغیرهای بهزیستی مدرسه و درگیری تحصیلی را ایفا میکنند

کلمات کلیدی:

بهزیستی مدرسه، انگیزش تحصیلی، درگیری تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1530364>

